

Kapitel 1

Kort historiebeskrivning AA Sverige

Nedanstående text är utdrag ur boken AA:s historia i Sverige från begynnelsen fram till 2012 (utgåva 2013).

Den första AA-gruppen i Sverige, som med säkerhet kan betecknas som traditionsenlig är Centralgruppen, som bildades 1956 i Stockholm. Centralgruppen flyttade in i lokaler på Kristinehovs Malmgård på Söder i Stockholm. Denna grupp, som senare bytte namn till Malmgårdsgruppen, finns fortfarande kvar på samma plats. Malmgårdsgruppen företräder således en unik kontinuitet genom sex decennier av AA:s historia i Sverige.

Centralkommittén (CK), som var ett samarbetsorgan för grupperna, bildades 1961. CK fick stor betydelse för att AA i Sverige tidigt kom att hållas strikt traditionsenligt.

Frågan om ett servicekontor togs upp i slutet av 1960-talet. I oktober 1971 beslutade CK att hyra en kontorslokal i Stockholm. Ett Servicekontor, som bestod av ett möblerat rum med tillgång till telefon, öppnades 1972 och bemannades på frivillig väg.

I mars 1972 tillsatte CK en arbetsgrupp som fick ansvar för planering av utgivningen av Stora Boken. Genom personliga kontakter vid Världsservicemötet (WSM) hösten 1972 lyckades man få A.A.W.S. Inc (dvs det amerikanska förlaget) att ge ett lån på \$ 5000, vilket motsvarade ca 2/3 av tryckningskostnaderna. Resterande del täcktes av personliga lån från medlemmarna. Lånen från medlemmarna efterskänktes sedan inom ramen för rekommendationerna om frivilliga bidrag. Den ideella föreningen AA-Förlaget bildades för utgivningen av Stora Boken. "Alcoholics Anonymous" översattes till svenska och trycktes i 2000 exemplar 1974.

Denna första upplaga kom att räcka i tio år.

Den sista avbetalningen på lånet till A.A.W.S. Inc. gjordes 1984.

Det utökade antalet grupper medförde att det började bli tungrovt med ett system där varje AA-grupp utsåg representanter direkt till CK. Frågan uppkom därför om en indelning i landet i distrikt. Eftersom AA-grupperna var mycket ojämnt fördelade geografiskt, kunde det inte bli fråga om någon rikstäckande indelning. Distriktsindelningen fick därför utgå från var de befintliga grupperna låg.

Distriktsindelningen beslutades vid CK:s årsmöte i mars 1981 och började fungera ett år senare vid årsmötet i februari 1982.

CK bestod länge av bara tre distrikt. Först år 1986 tillkom ett fjärde distrikt, som kallades det norra och som på papperet representerade hela Sverige norr om Uppsala. AA i Sverige fick tidigt goda personliga kontakter med G.S.O. i New York och en officiell observatör för AA i Sverige deltog 1963 vid Servicekonferensen för USA och Canada. AA i Sverige fick en inbjudan och deltog vid WSM som hölls i New York 1972. Ett stort problem med WSM 1972 och många år framöver var kostnaderna för delegaternas resor. Problemet löstes genom att CK inrättade en särskild resefond, dit grupper och enskilda medlemmar, som ville stödja det internationella utbytet, kunde sända frivilliga bidrag. AA i Sverige har deltagit i samtliga WSM sedan 1972.

Även det nordiska utbytet utvecklades vid samma tid. Med början 1971 hölls varje år en Skandinavisk AA-träff (fr o m 1974 kallad för Nordisk AA-träff). De första träffarna hölls i Sverige. Det var först på 80-talet som de Nordiska mötena började alternera mellan länderna. Förutom de Nordiska AA-träffarna skedde ett utbyte av observatörer vid respektive lands CK möten/Servicekonferenser.

Året 1985 framstår som det år då AA i Sverige fick sitt definitiva genombrott. Dessförinnan hade AA i Sverige vuxit långsamt. I början på 1980-talet fanns drygt 20 svensktalande grupper. När den s.k. Minnesotabehandlingen introducerades började en tid med stark tillväxt för AA i Sverige. Antalet AA-grupper ökade från slutet av 1985 till slutet av 1989 från 68 till 260 AA-grupper. Behandlingshemmen blev storkonsumenter av AA-litteratur. Det stod i detta läge klart att AA inte kunde bedriva en ekonomisk verksamhet av denna omfattning. AA-Förlaget organiserades som en juridisk person i form av en ideell förening. Detta innebar att AA-Förlaget fick särskilda stadgar och en i förhållande till myndigheterna icke-anonym styrelse. Servicekontoret bemannades med en avlönad deltidstjänst.

Behovet av en ny struktur blev allt mer uppenbar under den här perioden. Vid CK-mötet i maj 1989 tillsattes en kommitté med uppdrag att utarbeta ett förslag till ny servicestruktur. I november samma år lade kommittén fram ett principförslag till hur den nya strukturen skulle kunna se ut. Enligt förslaget skulle CK avskaffas och efter internationell förebild ersättas av en årlig Servicekonferens och ett Förtroenderåd. Principförslaget antogs av CK 1990.

Det absolut sista CK-mötet hölls 1991. Vid mötet beslutade CK att upplösa sig självt. Det slutliga förslaget till ny struktur antogs av Sveriges första Servicekonferens 1992. Den nya servicestrukturen var det mest genomgripande som hänt på serviceområdet inom AA i Sverige under dess historia. Vidare skulle distrikten i fortsättningen kallas för regioner och efterhand delas in i kretsar. Principförslaget antogs av CK 1990.

CK-mötena hade kombinerats med AA-träffar. Som en följd av att CK avskaffades upphörde de tre årliga AA-träffarna och ersattes av ett årligt landsmöte, som arrangerades av någon av regionerna. Västra regionen arrangerade AA i Sveriges första landsmöte 1992.

Vår centrala service drabbades av allvarliga problem 1998. Ett nytt Förtroenderåd tillsattes av Servicekonferensen året därpå. Samma konferens beslutade att AA i Sverige, så nära som möjligt, skall tillämpa principer och erfarenheter som finns beskrivna i "Twelve Concepts for World Service". Det nyvalda Förtroenderådet tillsatte en projektgrupp för ändamålet.

Servicekonferensen 2001 beslutade, enligt projektgruppens förslag, att Förtroenderådet ska ha rättsligt grundat ansvar för gemenskapens centrala serviceverksamhet och att det ska företräda den svenska AA-gemenskapen gentemot samhället. Ideella föreningen "AA-Förelaget" bytte namn till "Föreningen AA i Sverige". Nya stadgar för föreningen antogs och godkändes av konferensen 2002.

Vid Servicekonferensen 2005 fastställdes AA i Sveriges födelsedag till den 27 mars 1956. I samband med landsmötet i Karlstad i augusti 2006 firade AA i Sverige 50-års jubileum. Deltagarantalet var rekordstort, ca 1000 personer, däribland inbjudna gäster från Storbritannien och från G.S.O. i New York.

Under 2009 påbörjades i samarbete med AA i Norge och Finland ett projekt för att skapa ett samiskt AA. Projektet blev lyckosamt och representanter för den nybildade Samiska AA (Sapmi AA) deltog i det Nordiska mötet i Stockholm 2009. Stora Boken på samiska trycktes i USA 2010 och presenterades vid ett informationsmöte med Sapmi AA i Karasjok i Nordnorge samma år.

Under 2000-talet har antalet AA-grupper i stort sett varit oförändrat. Idag (december 2014) finns ca 470 AA-grupper, fördelade på sex regioner.

Kapitel 2 – De Tre Legaten

Första Legatet – Tillfrisknande – AA:s Tolv Steg

1. Vi erkände att vi var maktlösa inför alkoholen – att vi inte längre kunde hantera våra liv.
2. Vi kom till tro att en kraft större än vår egen kunde återge oss vårt förstånd.
3. Vi beslöt att lägga vår vilja och våra liv i Guds händer, *sådan vi uppfattade Honom*.
4. Vi gjorde en grundlig och oförskräckt moralisk självrannsakan.
5. Vi erkände inför Gud, oss själva och en medmänniska den exakta innebörden av alla våra fel.
6. Vi var helt och hållet beredda att låta Gud avlägsna alla dessa karaktärsfel.
7. Vi bad ödmjukt Honom att avlägsna våra brister.
8. Vi gjorde upp en lista över alla de personer som vi hade skadat och blev villiga att gottgöra dem alla.
9. Vi gottgjorde personligen dessa människor så långt det var oss möjligt utom då detta kunde skada dem eller andra.
10. Vi fortsatte vår självrannsakan och erkände genast när vi hade fel.
11. Vi sökte genom bön och meditation att fördjupa vår medvetna kontakt med Gud – *sådan vi uppfattade Honom* – varvid vi endast bad om insikt om Hans vilja med oss och styrka att utföra den.
12. När vi, som resultat av dessa steg, själva hade haft ett andligt uppvaknande, försökte vi föra detta budskap vidare till andra alkoholister och tillämpa dessa principer i alla våra angelägenheter.

Andra Legatet – Enighet – AA:s Tolv Traditioner (korta versionen)

Långa versionen finns att läsa i Tolv Steg och Tolv Traditioner (allmänt kallat Tolv & Tolv).

1. **Vår gemensamma välfärd bör komma i första hand, personligt tillfrisknande beror på sammanhållningen inom AA.**

Utän sammanhållning dör AA. Individuell frihet, och ändå en storslagen sammanhållning. Svaret på gåtan: varje AA-medlems liv är beroende av att han följer andliga principer. Gruppen måste överleva om individen ska göra det. Vår gemensamma välfärd kommer i första hand. Hur vi bäst lever och arbetar tillsammans i grupperna.

2. **För vår grupp finns bara en högsta auktoritet – en kärleksfull Gud, så som Han kommer till uttryck i vårt gemensamma gruppsamvete. Våra ledare är blott betrodda tjänare – de styr inte.**

Varifrån får AA sina direktiv? Den enda auktoriteten i AA är en kärleksfull Gud sådan Han kommer till uttryck i gruppsamvetet. Att bilda en grupp. Växtvärk. Roterande kommittéer är gruppens tjänare. Ledarna styr inte, de tjänar. Har AA en verklig ledning? "Äldre statsmän" och "gnälliga gamlingar". Gruppsamvetet talar.

3. **Det enda villkoret för medlemskap i AA är en önskan att sluta dricka.**

Tidig intolerans grundad på fruktan. Att frånta en alkoholist möjligheten att tillfriskna kan innebära utfärdandet av en dödsdom. Medlemsreglerna övergavs. Två exempel på erfarenheter. En alkoholist är medlem i AA så fort han själv tillkännager det.

4. **Varje grupp bör vara självstyrande – utom i angelägenheter som berör andra grupper eller AA som helhet.**

Varje AA-grupp sköter sina affärer precis som den behagar, utom när AA som helhet berörs. Är sådan frihet farlig? Gruppen måste, precis som individen, iaktta de fastställda principer som garanterar överlevnad. Två varningar: En grupp bör aldrig göra något som kan skada AA som helhet; inte heller bör den sammankopplas med

utomstående rörelser. Ett exempel: AA-centret som inte fungerade.

- 5. Varje grupp har endast ett huvudsyfte – att föra budskapet vidare till de alkoholister som fortfarande lider.**

Bättre göra en sak bra än att göra många dåligt. Vår gemenskaps tillvaro är beroende av denna princip. Varje AA-medlems förmåga att identifiera sig med en nykomling och hjälpa honom att tillfriskna är en gåva från Gud ... att låta andra få del av den är vår enda målsättning. Nykterheten kan inte behållas om den inte ges vidare till andra.

- 6. En AA-grupp bör aldrig gå i borgen för, finansiera eller låna sitt namn till närbesläktade sammanslutningar eller utomstående företag, för då kommer problem med pengar, egendom och prestige att skilja oss från vårt ursprungliga syfte.**

Erfarenheten visade att vi inte kunde gå i god för andra verksamheter, hur bra de än var. Vi kunde inte fylla alla behov. Vi förstod att AA aldrig fick låta sitt namn förknippas med någon annan verksamhet än vår egen.

- 7. Varje AA-grupp bör vara helt självförsörjande och vägra ta emot ekonomiskt stöd utifrån.**

Ingen av AA:s traditioner har genomgått samma födslovändor som den här. Att gemenskapen var fattig var till en början ett nödtvång. Rädsla för att bli utnyttjade. Nödvändigt att skilja det andliga från det materiella. Beslut att hålla fast vid att bara ta emot egna frivilliga bidrag. Det ekonomiska ansvaret för AA:s huvudkontor ligger hos AA-medlemmarna. Att ha pengar endast för löpande utgifter plus en rimlig ekonomisk reserv blev huvudkontorets riktlinje.

- 8. Anonyma alkoholister bör alltid förbli icke professionella – men våra servicecentra kan anställa personal för speciella uppgifter.**

Det går inte att blanda ihop tolfstestegsarbete med pengar. En skiljelinje mellan icke-professionellt och professionellt tolfstestegsarbete. AA kan inte fungera utan heltidsanställd servicepersonal. Professionella yrkesarbetare är inte professionella AA-medlemmar. AA:s relation till industri, utbildningsanstalter

osv. Vi får aldrig ta betalt för tolfstestegsarbete, men de som arbetar inom vår serviceverksamhet har all rätt till sin lön.

- 9. AA som sådant bör aldrig organiseras, men vi kan tillsätta styrelser eller kommittéer för service – dessa är direkt ansvariga inför dem de tjänar.**

Särskilda styrelser och kommittéer. Varken huvudkontoret, förtroenderådet eller någon gruppkommitté kan ge direktiv åt AA-medlemmar eller grupper. AA-medlemmar kan inte fås att lyda – varken som enskilda individer eller som kollektiv. Avsaknaden av tvång fungerar eftersom den AA-medlem som inte följer våra föreslagna Tolv Steg för tillfrisknande undertecknar sin egen dödsdom. Samma villkor gäller för gruppen. Lidande och kärlek är AA:s läromästare. Skillnaden mellan andan i ett formellt ledarskap och andan i tjänandet. Meningen med våra tjänster är att göra nykterheten tillgänglig för dem som vill ha den.

- 10. Anonyma Alkoholister tar aldrig ställning för eller emot i yttre angelägenheter, alltså bör AA:s namn aldrig dras in i offentliga tvister.**

AA tar inte parti i någon offentlig strid. Oviljan att ta strid är inte någon speciell dygd. Att överleva och sprida AA:s budskap vidare är vårt främsta syfte. Lärdomar av washingtonianernas rörelse.

- 11. Vår kontakt med allmänheten är baserad på rörelsens egen kraft snarare än på direkt propaganda. Vi bör alltid iaktta personlig anonymitet i förhållande till press, radio och film.**

Kontakt med allmänheten är viktig för AA. Bra kontakt med allmänheten räddar liv. Vi vill ha publicitet för våra principer, inte för våra medlemmar. Pressen har samarbetat. Personlig anonymitet är grundstenen i vår policy för kontakt med allmänheten. Elfte traditionen är en ständig påminnelse om att personliga ambitioner inte hör hemma i AA. Varje enskild medlem blir en aktiv väktare av vår sammanslutning.

- 12. Anonymitet är den andliga grundvalen för våra traditioner och påminner oss ständigt om att sätta princip före person.**

Anonymitetens andliga innebörd är uppoffring. Att låta det gemensamma bästa gå före våra personliga önskemål är den djupaste innebörden av tolfte traditionen. Varför AA inte kunde förbli ett hemligt sällskap. Princip går före person. Hundraprocentig anonymitet i kontakten med allmänheten. Anonymitet är sann ödmjukhet.

Inledning av förordet till AA-Traditionen

Hur den växte fram

av Bill W – 1955 - Ursprungligen publicerad i A.A. Grapevine.

Hur ska vi AA-medlemmar bäst bevara vår enighet? Det är ämnet för denna skrift.

När en alkoholist tillämpar vårt programs tolv steg för tillfrisknande i sitt eget liv, upphör hans/hennes sönderfall och helandet börjar. Den kraft som nu håller ihop honom/henne som ett odelat helt övervinner de krafter som tidigare söndrade.

Precis samma princip gäller för varje AA-grupp och för Anonyma alkoholister som helhet. Så länge de band som håller oss samman visar sig vara vida starkare än de krafter som skulle vilja splittra oss om de kunde, är allt väl. Vår rörelse kommer att vara trygg; vår viktiga enighet kommer att förbli en självklarhet.

Om vi som enskilda AA-medlemmar tackar nej till offentlig ära och avstår från varje önskan om personlig makt; om vi som rörelse håller fast vid att vi ska förbli fattiga för att på så sätt undvika dispyter om tillgångar och deras förvaltning; om vi beslutsamt avvisar alla samarbeten med politiska, sekteristiska eller andra organisationer, kan vi undvika intern splittring och dåligt rykte i offentligheten; om vi som rörelse förblir en andlig gemenskap, angelägna om att enbart föra budskapet vidare till medmänniskor som lider, helt utan kostnad eller andra krav; endast då kan vi med framgång fullfölja vårt uppdrag. Det blir allt tydligare att vi aldrig bör acceptera ens de mest frestande tillfälliga fördelar som erbjuds om dessa skulle bestå av betydande penningbelopp eller skulle kunna dra in oss i kontroversiella samarbeten eller åtaganden, eller kunna fresta någon eller några av oss att

som

AA-medlemmar

acceptera personlig publicitet i massmedia. Enighet är av så avgörande betydelse för oss AA-medlemmar att vi inte kan ta risken att utveckla sådana attityder och handlingsätt som ibland har demoraliserat andra former av mänskliga samhällen. Vi har hittills varit lyckosamma därför att vi varit annorlunda. Må vi fortsätta så!

Men enigheten inom AA kan inte automatiskt bevara sig själv. I likhet med det personliga tillfrisknandet kommer vi alltid att vara tvungna att arbeta för att bevara den. Också i detta krävs verkligen ärlighet, ödmjukhet, öppet sinnelag, osjälviskhet och – framför allt – vaksamhet. Så vi som är äldre i AA ber dig som är yngre att noga

begrunda de erfarenheter vi redan gjort ifråga om att försöka arbeta och leva tillsammans. Vi skulle vilja att varje medlem i AA blev lika uppmärksam på alla de oroande tendenser vilka hotar oss som gemenskap som han/hon är på de personliga brister som hotar den egna nykterheten och sinnesron. För det har hänt förr att hela rörelser tagit kollektivt återfall.

De "Tolv punkter i AA-traditionen" som återges i denna skrift är vårt första försök att lägga fram sunda principer för gruppens uppträdande och dess relationer till omvärlden. Som en av grundarna av AA ombads jag att regelbundet publicera dessa punkter, tillsammans med förklarande artiklar, som en serie i vår huvudsakliga månadstidning, The A.A. Grapevine.

Många AA-medlemmar tycker att dessa Tolv traditioner redan är tillräckligt kloka för att bli grundläggande vägledning och skydd för AA som helhet; att vi bör tillämpa dem i gruppens liv med samma allvar som vi tillämpar de Tolv stegen i våra individuella liv. Detta kräver tid att redogöra för.

Må vi aldrig glömma att utan bestående enighet kan vi inte erbjuda särskilt mycket varaktig lättnad för de många tusenden som kommer att söka sig till oss i sin längtan efter frihet.

Ingen uppfann Anonyma Alkoholister. Rörelsen växte fram.

Tredje Legatet – Service – AA:s Tolv Koncept för världsservice (korta versionen)

Tolv Koncept för service i världen (Twelve Concepts for World Service) skrevs 1962 av Bill W och är vägledare för vår serviceverksamhet – det tredje legatet.

Långa versionen finns att läsa i Tolv Koncept för världsservice.

1. Det slutliga ansvaret för och beslutanderätten över AA:s internationella serviceverksamhet skall alltid utgå från hela gemenskapens samlade gruppsamvete.
2. General Service Conference (Servicekonferensen) har, för nästan alla praktiska ändamål, kommit att bli hela gemenskapens aktiva röst och fungerande samvete.
3. För att tillförsäkra oss ett fungerande ledarskap bör vi åt varje del i AA – Konferensen, General Service Board och dess serviceföretag, anställda, kommittéer och chefer – ge traditionell ”beslutanderätt”.
4. På varje ansvarsnivå bör vi upprätthålla traditionell ”medbestämmanderätt”, vilken medger omröstningsdeltagande i rimlig proportion till det ansvar som utövas.
5. I hela vår struktur bör traditionell ”besvärerätt” alltid förefinnas, så att minoritetssynpunkter kan framföras och personliga klagomål ordentligt beaktas.
6. Konferensen bekräftar att huvudinitiativ och huvudansvar i de flesta frågor beträffande internationell service skall utövas av förtroendevalda deltagare i konferensen i sin roll som medlemmar i General Service Board.
7. Urkunden och stadgan för General Service Board är legala instrument, som befullmäktigar de förtroendevalda, Trustees, att planera och genomföra serviceaktiviteter i världen. Konferensurkunden är däremot icke ett juridiskt dokument; den

bygger för sin effektivitet i stället på tradition och AA:s finansiella tillgångar.

8. De förtroendevalda är ansvariga för planering och genomförande av allmän policy och finansiell inriktning. De har överordnat förmyndaransvar över de separat inregistrerade och ständiga serviceaktiviteterna, detta sker genom att de har ansvar för tillsättning av samtliga styrelsemedlemmar eller motsvarande för dessa verksamheter.
9. Gott ledarskap i service på alla nivåer är absolut nödvändigt för vår framtid och säkerhet. Förstahandsansvaret för ledning av servicearbetet, en gång lagt på rörelsens grundare, måste av nödvändighet överföras till de förtroendevalda.
10. Varje ansvar för en viss serviceverksamhet bör motsvaras av likvärdig bestämmanderätt, och med omfattningen av denna auktoritet väl definierad.
11. De förtroendevalda skall alltid ha stöd av bästa tänkbara kommittéer, bolagsstyrelser, chefer, personal och konsulter. Ledningarnas struktur, sammansättning, kvalifikationer, utbildningsformer samt rättigheter och skyldigheter är alltid frågor för allvarlig omtanke
12. Konferensen skall ledas av andan i AA:s traditioner och se till att den aldrig blir centrum för alltför välfylld och därmed riskfylld kassa eller med för stor makt; att tillräckliga operativa medel plus rimlig reserv utgör dess välbetänkta princip; att den aldrig placerar någon av sina medlemmar i en position av icke kvalificerad makt över andra; att alla viktiga beslut nås genom diskussion, omröstning och, närhelst möjligt, i enighet; att dess handlingar aldrig innebär en personlig bestraffning, ej heller riskerar att leda till offentlig debatt; att den aldrig skall styra rörelsen, och att den, liksom den gemenskap den tjänar, alltid skall förbli demokratisk i tanke och handling.

Ur Bill W's tal vid konventet i S:t Louis, 1955,

där han berättar om den tredje sidan av vår triangel som gör vår symbol komplett, det Tredje Legatet, SERVICE:

Vi är samlade här de sista timmarna för firandet av AA:s tjugoförsta jubileum. Ovanför oss vajar en flagga med vår nya symbol för AA, en cirkel som omsluter en triangel. Cirkeln symboliserar hela AA-världen, och triangeln symboliserar AA:s tre legat Tillfrisknande, Enighet och Service. I vår underbara nya värld har vi funnit frihet från vår ödesdigra besatthet. Att vi valt just denna symbol är kanske inte en tillfällighet. Antikens präster och spåmän betraktade cirkeln som omsluter triangeln som ett skydd mot onda andar, och AA:s cirkel och triangel för Tillfrisknande, Enighet och Service har verkligen betytt detta för oss också, och mycket mer.

Under vår första kväll här i S:t Louis studerade vi basen i vår triangel, AA:s Första Legat för Tillfrisknande, på vilket allt vilar och är beroende av. Under vår andra kväll betraktade vi Enigheten, AA:s Andra Legat och den stora betydelsen det har för vår framtid. Nu ska vi tänka på den tredje sidan i vår triangel, Service, AA:s Tredje Legat. Detta legat kommer att överlämnas till er för alltid innan vi skiljs åt här i eftermiddag. Då kommer vår symbol att bli komplett, och må Tillfrisknande, Enighet och Service, de medel som med Guds hjälp har skapat vår gemenskap, vara under hans beskydd så länge Han vill använda denna gemenskap.

AA:s Tolfte Steg, som har detta budskap, är den grundläggande service vår gemenskap ger. Det är vårt huvudsakliga mål och den viktigaste anledningen för vår existens. AA är mer än ett antal principer, det är en gemenskap av verksamma tillfrisknande alkoholister. Vi *måste* föra AA:s budskap vidare, annars går vi själva under och de som inte får budskapet kan dö. Det är därför vi så ofta säger att *handling* är det magiska ordet. Handlingen att föra AA:s budskap vidare är därför kärnan i Det Tredje Legatet: Service.

Ändå är några av oss en smula förvirrade inför AA:s Tredje Legat. Vi frågar oss fortfarande "Men vad är det här Tredje Legatet egentligen? Och inom hur stora områden av tillvaron skall servicehandlingarna ske?" Svaret är enkelt. AA service är helt enkelt allting, som på ett legitimt sätt ger oss möjligheter att nå andra som lider. Som vi har sett är tolfstestegsarbetet det största av allt inom AA:s service. Men publiciteten, som fick vår potentielle medlem att ta kontakt med oss,

bilen vi körde i, bensinen vi betalade och de koppar kaffe vi bjöd honom på – allt detta var nödvändiga hjälpmedel för att göra vårt arbete möjligt och effektivt. Och detta är bara början. I vår service ingår mötesplatser, samarbete med sjukhus, kretskommittéer och pamfletter och böcker. Service kan innebära kommittéer, delegater, förtroendevalda och konferenser. Det innebär små frivilliga penningbidrag så att gruppen, området och AA som helhet kan fungera. Det täcker allt från en kopp kaffe till AA:s huvudkontor på både nationell och internationell nivå.

Summan av *alla* dessa aktiviteter är AA:s Tredje Legat. Denna service är av yttersta vikt för AA:s existens och tillväxt. I vår strävan efter enkelhet frågar vi oss ofta, om vi inte kan göra oss av med några av AA:s nuvarande serviceaktiviteter. Skulle det inte vara underbart att slippa bry sig, ingen politik, inga omkostnader och inget ansvar! Men det är bara en dröm om enkelhet. Det skulle inte vara en verklig enkelhet. Utan grundläggande service skulle AA snart bli en formlös, förvirrad och oansvarig anarki.

Beträffande någon särskild service behöver vi bara fråga oss en fråga: ”*Behövs verkligen denna service?*” Om svaret är nej så skall den tas bort. Men om svaret är ja skall den behållas, för att vi inte skall misslyckas i våra försök att nå dem som vill ha och söker AA. I tjugio år har vi inom AA försökt avgöra vad som är nödvändig service och vad som inte är det. När jag berättar historien om hur AA:s service har växt hoppas jag att visionen om Det Tredje Legatet blir tydlig för er alla.

Föregående text är hämtad ur boken *Anonyma Alkoholister* blir myndigt sid 147-148.